

Hvem nytter det å hjelpe?

108325

Aftenposten skriver 8.2. at utpint Angola trenger nødhjelp. Etter nær 32 års borgerkrig, opprinnelig en stammekrig, er landet ødelagt og kaotisk. Regjeringen støttet militært av cubanske tropper med sovjetiske rådgivere — så lenge Sovjet hadde råd til å betale Cuba for militærinnsatsen. UNITA-geriljaen hadde basis først og fremst hos ovimbufolket i sentrale og sørlige deler av landet. Kunstige «grenser» i kolonitiden. Orientererte seg etter frigjøringen østover. Sovjet hjalp, håpet å kunne få herredømmet over det rike og strategisk viktige Afrika.

Den norske regjering har (selvsagt) støttet den sovjetorienterte regjering i flere år. I 1994 var bevilgningen på snau 80 millioner, omtrent det samme som Pakistan — til sammenligning. Fredsavtale er undertegnet, men «fredeligheten» lar vente på seg, ødelegges bl.a. av bevapnede ungdomsbander på jakt etter penger og mat. Landet trenger alt.

Hvør mye er nok? Behovet for hjelp er grenseløst.

Et leserbrev til Hamar Dagbald fortelles om taper og frivillig hjelpeinnsats i Litauen. Det heter bl.a. — Litauen er bekymret over den stadig større gruppen av folk i alle aldre som oppsøker søppelfyllingen med bare det ene mål: Å finne matvarer andre har kastet. Kanskje man burde spandere noen bistandsmillioner til å hjelpe en nabo, istedenfor å kaste pengene i et bunnløst Afrika-svelg? Ære være de frivillige hjelpere.

Anton Olstad

HD 28/2-95